

Dosarul nr. 3ra-988/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Chisiliță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, V.Clima, V. Negru)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Carauș împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel și recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut încheierea din 01 noiembrie 2019 și hotărârea din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016, Vladimir Carauș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Vladimir Carauș a relatat că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.428 ef din 19 iulie 2016, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția de ofițer de patrulare al Companiei Botanica a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, fiind invocată încălcarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. a), b) și k), art. 28 alin. (1) lit. g) și art. 47 alin. (1) lit. k) ale Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, precum și pct. 15 lit. i), j) al Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, manifestate prin nedenunțarea actelor de corupție, neîntreprinderea măsurilor de prevenire și combatere a faptelor de corupție, cu tolerarea lor,

neinformarea superiorilor și organelor competente despre actul de corupție devenit cunoscut.

Reclamantul a indicat că circumstanțele de fapt, care au stat la baza emiterii concluziilor menționate în prezentul ordin au fost rezultatele anchetei de serviciu declanșate de Serviciul protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, după reținerea sa de către Procuratura Anticorupție, în legătură cu bănuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.(2) lit.b) și c) Cod Penal, pe faptul presupusei extorcări la 07 mai 2016 a sumei de 4 000 de lei de la cetățeanul Vasile Josanu, circumstanțe pe care le-a infirmat cu vehemență.

Astfel, reclamantul a invocat netemeinicia și ilegalitatea concluziei privind comiterea abaterii disciplinare imputate, or, aceasta nu a fost demonstrată prin probe.

Mai mult, consideră că în situația în care urmărirea penală nu a fost finisată, beneficiază de prezumția nevinovăției, până când vina în comiterea faptei imputate îi va fi dovedită în cadrul unui proces judiciar.

Totodată, Vladimir Carauș a subliniat că în legătură cu inițierea urmăririi penale în privința sa, conform legii, se putea dispune doar suspendarea din funcție până la adoptarea unei hotărâri de către procuror, sau după caz, de instanța de judecată.

Or, în momentul în care s-a decis concedierea sa din funcție, fără a i se demonstra vinovăția în comiterea faptei imputate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, angajatorul a concluzionat asupra comiterii infracțiunii, fără a exista în cazul dat o sentință, care să justifice afirmațiile respective.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele relatate, Vladimir Carauș a depus prezenta cerere de chemare în judecată solicitând recunoașterea ilegalității și anularea ordinului nr.428 ef din 19 iulie 2016, în partea în care este vizat și obligarea pârâtului să îl restabilească în funcția anterior deținută de ofițer de patrulare a Companiei Botanica a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată. (f.d.95, Vol.I)

La 23 decembrie 2016 Vladimir Carauș, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău (f.d.97, Vol.I)

Prin încheierea din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul depus de Vladimir Carauș, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu împotriva hotărârii din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel. (f.d.119, Vol.I)

La 18 martie 2019 Vladimir Carauș, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și admiterea integrală a cererii de chemare în judecată. (f.d.127-131, Vol.I)

Prin încheierea din 21 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de revizuire depusă de Vladimir Carauș, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu s-a respins ca neîntemeiată (f.d.187 – 195, Vol.I).

La 22 mai 2019 Vladimir Carauș, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu a contestat cu recurs încheierea din 21 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău,

sediul Rîșcani, solicitând anularea încheierii contestate și dispunerea rejudecării și admiterii cererii de revizuire. (f.d.198-204, Vol. I)

Prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis recursul depus de Vladimir Carauș, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu. S-a anulat încheierea din 21 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a restituit cauza spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în același complet de judecată. (f.d.209-214, Vol.I)

Prin încheierea din 11 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Vladimir Carauș, s-a casat hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și s-a dispus rejudecarea cauzei (f.d.236-239, Vol.I),

Prin încheierea din 01 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată propunerea de recuzare a judecătorului raportor înaintată de reprezentantul pârâtului Serghei Teleba (f.d.1-4, Vol.II).

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Carauș.

S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 428 ef din 19 iulie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a maiorului de poliție Vladimir Carauș.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să-l restabilească pe Vladimir Carauș în funcția de ofițer de patrulare al Companiei Botanica a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, sau într-o funcție similară acesteia.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Vladimir Carauș salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 19 iulie 2016 și până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 19 noiembrie 2019 și a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în mărimea unui salariu de funcție.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (f.d.18-29 Vol II).

La 21 noiembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de apel și recurs nemotivată împotriva încheierii din 01 noiembrie 2019 și a hotărârii din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, care ulterior la 29 ianuarie 2020 a fost completată cu motivare, solicitând casarea integrală a încheierii și hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (f.d.16, 51-56 Vol. II).

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel și recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut încheierea din 01 noiembrie 2019 și hotărârea din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.77, Vol.II)

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut că încheierea și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale ,or, instanța de fond a stabilit și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, corect a aplicat normele de drept, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, astfel actele judecătorești contestate fiind adoptate cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel, referitor la legalitatea hotărârii contestate instanța de apel a stabilit că prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 04 septembrie 2017, devenită

irevocabilă la 29 ianuarie 2019 Vladimir Carauș a fost achitat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.428 ef. din 19 iulie 2016, prin care s-a dispus sancționarea disciplinară a lui Vladimir Carauș cu concedierea sa din poliție este neîntemeiat și pasibil de a fi supus anulării, deoarece din ordonanța procurorului nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(2) lit.b) și c) Cod penal și nu s-a adevărat comiterea unei fapte ilicite de către acesta.

Instanța de apel a notat că prevederile Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului urmează a fi interpretate și apreciate în cazul în care vinovăția salariatului de comiterea unei fapte ilicite ar fi fost demonstrată, în cadrul unui proces judiciar, cu emiterea unei sentințe definitive și irevocabile, ceea ce la caz nu se atestă. Respectiv, în prezentul litigiu, prevalează principiul prezumției nevinovăției, deoarece nu au fost constatate abateri și acțiuni ilegale.

Cu referire la pretenția lui Vladimir Carauș privind restabilirea în funcția anterior deținută, instanța ierarhic inferioară a indicat că aceasta este întemeiată reieșind din dispozițiile art. 89 alin. (1) Codul muncii, dar și constatarea ilegalității ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare - concedierea, reclamantului/intimat Vladimir Carauș.

Din considerentul stabilirii ilegalității ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.428 ef. din 19 iulie 2016, instanța de apel a opinat și asupra temeiniciei pretenției privind încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă începând cu 19 iulie 2016, data încetării raportului de serviciu și până la 19 noiembrie 2019, data emiterii hotărârii de restabilire în funcție.

Totodată, cu trimitere la art. 90 alin. (3) Codul muncii, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial pretenția lui Vladimir Carauș privind repararea prejudiciului moral, or, în urma privării ilegale de dreptul de a munci, acestuia i-a fost cauzat prejudiciul moral, manifestat prin stări de stres, frustrării, suferințe psihice.

Referitor la legalitatea încheierii din 01 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond de respingere a cererii de recuzare înaintată de reprezentantul pârâtului judecătorului raportor, or, temeiul art.50 alin. (2) lit.c) Cod administrativ, invocat în motivarea cererii de recuzare, poate fi catalogat ca fiind pur declarativ și lipsit de suport probator, deoarece participarea judecătorului recuzat, care a examinat și admis cererea de revizuire, a casat hotărârea din 22 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și a dispus rejudecarea cauzei, nu denotă lipsa de obiectivitate a judecătorului la judecarea dosarului în fond.

Mai mult, participarea judecătorului pe cauză cu implicarea aceleiași părți, nu justifică neîncrederea declarată judecătorului, nu poate afecta imparțialitatea lui și nu este de natură să conducă la înlăturarea acestuia de la îndeplinirea justiției, deoarece admiterea de către judecător a cererii de revizuire nu constituie în sine un temei plauzibil de recuzare a acestuia de la examinarea în continuare a cauzei, or, în virtutea legii, justiția se îndeplinește în numele legii numai de către instanțele judecătorești.

Totodată, instanța ierarhic inferioară a relevat că cererea de recuzare a fost înaintată în baza unor presupuneri despre o posibilă conduită a judecătorului, fără a fi invocate acțiuni concrete în acest sens.

Prin urmare, stabilind legalitatea actelor judecătorești contestate și netemeinicia argumentelor apelantului, instanța de apel a respins cererea de apel și recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a menținut încheierea și hotărârea primei instanțe.

La 31 iulie 2020 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată a lui Vladimir Carauș.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința depusă la cererea de chemare în judecată și la cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

În concluzie, recurentul a invocat că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, în special cele indicate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

La 16 septembrie 2020 în adresa lui Vladimir Carauș și al reprezentantului său, avocatului Radu Dumneanu a fost expediată copia recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Deși la 21 septembrie 2020 avocatul Radu Dumneanu a recepționat copia recursului, acesta și nici Vladimir Carauș nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții

Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul depus la 31 iulie 2020 (f.d.103-109, Vol.II) este în termen, or, decizia instanței de apel a fost adoptată la 20 mai 2020 și recepționată de recurent la 13 iulie 2020, la adresa poștei electronice (f.d.101, Vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan